

Arrest

nr. 74 934 van 10 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 januari 2012 met refertenummer 13791.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat F. AKYAZI, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die zich volgens zijn verklaringen op 13 december 2011 aan de grens heeft aangeboden, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 20 januari 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die op 20 januari 2012 per drager aan verzoeker werd betekend.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Turkse nationaliteit te bezitten en een alevitische Koerd te zijn afkomstig van Pazarcik, Kahraman Maras provincie. U zou in 1996 meegenomen zijn ter ondervraging omwille van het feit dat uw oom de PKK (Koerdische Arbeiderspartij) zou helpen. U zou van 1995 tot 1998 als fotograaf gewerkt hebben en de jaren daarna als cameraman. U zou rond 2009 – 2010 als grafisch tekenaar gewerkt hebben voor de krant “Cagdas Gazetisi” in Pazarcik. Af en toe zou u op vrijwillige basis voor deze krant onder het pseudoniem G. A. artikels geschreven hebben. In maart of april 2010 zou de krant gesloten zijn omwille van uw artikels die politiek kritisch zijn. U zou hierna als fotograaf in een hotel in Antalya gewerkt hebben. U zou daar in contact gekomen zijn met de Belgisch – Turkse Y. G. die op vakantie was. Jullie zouden in contact gebleven zijn en in oktober 2011 zou u een paspoort aangevraagd hebben om hier in België ooit met haar te huwen. Op 7 december 2011 zou u uw ex-vriendin / uw nicht op de mond gekust hebben en op heterdaad betrapt zijn door haar echtgenoot / uw neef. Hij zou u met de dood bedreigd hebben maar u zou zijn kunnen vluchten. U zou op 8 december 2011 met uw eigen paspoort van Antep naar Istanbul zijn gevlogen. In Istanbul zou u een smokkelaar ontmoet hebben die voor u een “special paspoort” (groen paspoort) geregeld heeft waarmee u naar België kon reizen aangezien u geen tijd meer had om een visum te regelen via uw vriendin Y.. In Turkije zou u al op de hoogte zijn van de asielprocedure maar de smokkelaar zou u verzekerd hebben dat u met dit valse paspoort naar gelijk welk Europees land kon reizen. Op 11 december 2011 zou u, zonder melding te maken van enig probleem, van Istanbul naar Casablanca in Marokko zijn gereisd. In de Turkse luchthaven zou u uw eigen paspoort neergelegd hebben waarin een uitreisstempel werd geplaatst. Eénmaal aangekomen in Casablanca zou u gebruik gemaakt hebben van uw vals paspoort. U zou op 13 december 2011 in Tanger uw vriendin Y. verwittigd hebben dat u op weg bent naar België om haar te verrassen. U zou met het vals “special paspoort” zonder enig probleem Marokko hebben verlaten richting België. Hier echter werd aan de grenscontrole direct vastgesteld dat het “special paspoort” van Turkije totaal vals is waarna u werd meegenomen ter ondervraging. U zou vermeld hebben dat u Y. komt vervoegen waarna zij u op de luchthaven kwam bezoeken. Nadat ook uw eigen authentiek paspoort terug werd gevonden in de vuilnisbak van de toiletten in de luchthaven en u hiermee werd geconfronteerd zou u toegegeven hebben dat het “special paspoort” vals is. Toen de politie u meedeelde dat u ofwel naar Turkije of Marokko zou worden teruggestuurd, zou u uiteindelijk geen andere uitweg gezien hebben dan asiel aan te vragen bij de luchtvaartpolitie in Brussel Nationale luchthaven en dit op 13 december 2011. U baseerde uw asielaanvraag op het feit dat u als Koerd gediscrimineerd wordt in Turkije. Uw eigen paspoort en valse paspoort werden door de politie in beslag genomen. Uw Turks rijbewijs zou u aan uw vriendin Y. hebben meegegeven. Dezelfde dag nog werd u overgebracht naar het Transitcentrum te Melsbroek (TC 127). U zou via uw zus vernomen hebben dat uw neef H. naar u op zoek is en u met de dood bedreigde. U zou ook via uw zus vernomen hebben dat de politie naar huis kwam op zoek naar u. Ze vroegen waarom u in het buitenland verblijft en gaven aan dat er een aanhoudingsbevel tegen u is uitgevaardigd. U zou direct het aanhoudingsbevel gekoppeld hebben aan het feit dat u in het verleden artikels zou hebben geschreven voor “Cagdas Gazetisi”. U zou drie, vier à vijf dagen na aankomst in België de redacteur M. N. E. opgebeld hebben die bevestigde dat hij na uw vertrek uit Turkije een klikbrief naar het parket heeft gestuurd met daarin informatie dat u de auteur G. A. bent. Ter staving van uw asielaanvraag legt u tijdens het gehoor met het CGVS volgende documenten neer: faxen dd. 22 december 2011 van de brief dd. 25 mei 2010 van Mehmet aan het parket en van de krantenartikels dd. maart 2010 op naam van Gülge Adam. Na het interview legt u nog een andere brief van M. neer ter attentie van de Belgische overheid en uw werkbadge als grafisch medewerker bij “Cagdasi Gazetici” te Pazarcik. In uw eigen dossier, dat tijdens het gehoor afgenomen door het CGVS wordt ingekeken, worden er ook tal van documenten gevonden ter voorbereiding van uw aanvraag tot huwelijk in België met Y. (deze documenten werden niet gekopieerd door het CGVS), alsook twee versies van uw asielverhaal, namelijk een versie dd. 16/12/2011 waarin enkel sprake is over erewraak en vervolgens op 21/12/2011 een tweede deel met daarin vermelding van het feit dat u verschillende malen werd meegenomen naar het politiebureau omwille van een oom die met de PKK samenwerkte en het feit dat u artikels schreef onder het pseudoniem G. A.. U vreest bij terugkeer naar Turkije te worden opgesloten omwille van uw illegaal vertrek waardoor u gedurende vijf jaar het land niet zal mogen verlaten en u niet in België zal kunnen huwen met uw vriendin Y. G..

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen. U beweert dat u op 7 december 2011 uit Pazarcik diende te vluchten en vervolgens uit Turkije omdat u met de dood bedreigd werd nadat uw neef / de echtgenoot van uw ex-vriendin u op heterdaad betrapt heeft toen u haar stond te kussen (gehoorverslag CGVS, pp. 3 en 9 + uw handgeschreven verhaal dd. 16/12/2011 dat toegevoegd is aan het groene mapje). Bij het indienen van uw asielaanvraag op 13 december 2011 in de luchthaven van Zaventem hebt u echter enkel melding gemaakt van het feit dat u asiel aanvraagt omdat u als Koerd in

Turkije gediscrimineerd wordt en maakt u geen enkele allusie op uw vrees voor vervolging in het kader van eremoord (zie werkfiche kandidaat politiek vluchteling PA/682/VVR dd. 13 december 2011). Geconfronteerd met deze lacune vergoelijkt u dit door te stellen dat u dit niet verteld hebt omdat de politie u niet veel vroeg (gehoorverslag CGVS, p. 6). Dit argument is niet afdoende, temeer u even tevoren had laten uitschijnen dat ze u wel degelijk details hadden gevraagd (gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is aan u als asielzoeker om zelf de elementen aan te kaarten waarvoor u uw land van herkomst hebt verlaten en bescherming vraagt aan de Belgische autoriteiten. Temeer u zelf aangeeft dat u al in Turkije op de hoogte was van de asielprocedure en hoe u het best asiel kan aanvragen, namelijk zonder documenten (gehoorverslag CGVS, p. 5). Het niet eerder melden van uw onmiddellijke vluchtaanleiding, en aldus uw vrees voor vervolging, doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van dit gegeven. Het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging naar aanleiding van deze erezaak wordt andermaal onderstreept door het feit dat u sinds uw aankomst in België via uw familie enkel vernomen hebt dat H. u kwam bedreigen (gehoorverslag CGVS, p. 7). Zo weet u niet of hij nog is teruggekomen nadat hij vernomen had dat u het land hebt verlaten en weet u niet of hij klacht tegen u heeft ingediend (gehoorverslag CGVS, p. 7). Het argument dat uw familie u niet veel vertelde opdat u zich geen zorgen zou maken, biedt geen afdoende verschoning daar er van kan worden uitgegaan dat u al het mogelijke zou hebben gedaan informatie hieromtrent te vergaren en u uw familie zou gewezen hebben op het belang van dergelijke informatie (gehoorverslag CGVS, p. 7). Het niet vergaren van cruciale informatie in kader van uw vrees voor eremoord bevestigt het ongeloofwaardige karakter ervan, temeer er uit uw verklaringen blijkt dat u sinds uw verblijf alhier wel degelijk contact hebt met uw familie. Ook de vaststelling dat u blijkbaar geen navraag hebt gedaan naar het lot van uw ex-vriendin werpt toch enige vraagtekens op. U stelt immers expliciet dat u, behalve het feit dat H. u kwam bedreigen, niets weet (gehoorverslag CGVS, p. 7). Mocht er geloof aan dit motief kunnen worden gehecht kan er toch van worden uitgegaan dat u hiernaar navraag zou hebben gedaan. Daarenboven dient te worden vastgesteld dat u pas asiel hebt aangevraagd nadat er aan u werd meegedeeld dat uw "special paspoort" totaal vals is, uw eigen paspoort in een vuilnisbak van de toiletten in de luchthaven werd gevonden en u geconfronteerd werd met een repatriëring naar Turkije of Marokko (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6 + zie werkfiche kandidaat politiek vluchteling PA/682/VVR dd. 13 december 2011). Gevraagd wat u met uw eigen paspoort gedaan hebt, beweert u dat u dit samen met het andere paspoort hebt voorgelegd aan de politie (gehoorverslag CGVS, p. 5). Gewezen op het feit dat de politie dit zelf gevonden heeft na fouille in de toiletten, wijst u dit van de hand en zegt u dat u het effectief inderdaad niet direct getoond hebt aan de politie en hen later gezegd hebt dat u het in de vuilnisbak hebt gegooid (gehoorverslag CGVS, p. 5). Deze versie van de feiten staat in schril contrast met het verslag van de luchtvaartpolitie waaruit duidelijk blijkt dat u zich bij de grenscontrole enkel met uw vals "special paspoort" van Turkije hebt aangeboden. Bij de fouille van de toiletten wordt in de vuilnisbak uw authentiek paspoort gevonden waarna u de feiten toegeeft en zegt dat u het "special paspoort" hebt gekocht voor 1000 euro in Istanbul (zie werkfiche kandidaat politiek vluchteling PA/682/VVR dd. 13 december 2011). Uit bovenstaande feiten blijkt dat u de Belgische autoriteiten hebt trachten te misleiden door het grondgebied te betreden met een vals document en u niet spontaan onmiddellijk aan de grenscontrole bescherming hebt gevraagd, dit terwijl u al in Turkije op de hoogte was van de asielprocedure. Verder verklaart u tijdens uw verblijf in het TC 127 via uw zus vernomen te hebben dat er een aanhoudingsbevel tegen u is uitgevaardigd en hebt u via de redacteur M. N. E. vernomen dat hij u na uw vertrek verklikt heeft aan het parket (gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 8 en 10). U kunt echter geen enkel begin van bewijs neerleggen dat er effectief een onderzoek tegen u loopt door de Turkse autoriteiten omwille van het schrijven van krantenartikels. Gevraagd of er in Turkije een advocaat is ingeschakeld om uw dossier op te volgen, antwoordt u 'neen' (gehoorverslag CGVS, p. 10). Logischerwijze gevraagd waarom er geen advocaat is aangesteld, geeft u geen duidelijk antwoord. Gezien de ernst van de zaak mag er verwacht worden dat uw familieleden beroep zouden doen op een advocaat om duidelijkheid te krijgen omtrent het aanhoudingsbevel. U herhaalt echter enkel hetgeen uw zus u heeft meegedeeld over de komst van de politie en u voegt er aan toe dat ze nooit een document aan uw familie getoond hebben (gehoorverslag CGVS, p. 10). U denkt dat er een aanhoudingsbevel tegen u is uitgevaardigd omwille van het schrijven van artikels onder het pseudoniem G. A. en dit omdat de redacteur M. recent een klikbrief naar het parket heeft gestuurd. U veronderstelt dat M. dit zou gedaan hebben uit angst zelf veroordeeld te zullen worden (gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 10). Het is echter weinig geloofwaardig dat de redacteur u pas na uw vertrek uit het land zou hebben verklikt bij het parket. Zo is de brief al gedateerd van 25 mei 2010 (gehoorverslag CGVS, p. 9; zie document nummer 6 in het groene mapje). Geconfronteerd met deze datum die reeds meer dan een jaar terug ligt, beweert u dat M. dit met opzet zou hebben gedaan om de autoriteiten er op te wijzen dat hij hen verwittigd heeft dat u de persoon bent die onder het pseudoniem de artikels schreef (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het behoeft geen betoog dat deze verklaring kant noch wal raakt. De klikbrief die u neerlegt betreft daarenboven een handgeschreven brief waaruit totaal niet af te leiden valt of deze brief wel degelijk naar het parket verstuurd is geworden. Daarenboven is het toch

wel opmerkelijk dat deze persoon u enerzijds verklikt heeft aan de autoriteiten om zijn eigen vel te redden, maar u anderzijds dan wel voorziet van een kopie van deze brief. De andere handgeschreven brief opgesteld door diezelfde persoon op 16/12/2011 en waarin staat te lezen dat u riskeert onder druk te zullen worden gezet door de politie en leden van groep van Fetullah omwille van het schrijven van artikels is enkel ter uwen behoeve opgesteld en heeft geen enkele waarde. Andermaal ontbreekt de logica in deze handelswijze daar men zich de vraag kan stellen waarom de redacteur M. een klikbrief zou richten aan het Turkse parket om vervolgens ter uwen behoeve een brief op te stellen. Wat betreft uw verklaring dat u riskeert opgesloten te worden omdat u "illegaal" het land hebt verlaten (gehoorverslag CGVS, pp. 11 en 13), dient te worden opgemerkt dat ook deze bewering de nodige verbazing wekt daar u duidelijk stelt Turkije legaal te hebben verlaten met uw eigen Turks paspoort met daarin een uitstempel (zie document nummer 1 in het groene mapje + uw verklaring dd. 16/12/2011 document nummer 4 in groene map + gehoorverslag CGVS, p. 3 en p. 7). Tot slot dient nog te worden aangestipt dat u in het verleden (1996) door de autoriteiten gehoord zou zijn naar aanleiding van de samenwerking van uw oom met de PKK (gehoorverslag CGVS, p. 11), maar dit element op zich is niet afdoende om te spreken over systematische vervolging in de zin van de Conventie temeer u zelf aangeeft in Turkije een blanco strafblad te hebben, u zou immers anders nooit een paspoort hebben gekregen, en het land legaal te hebben verlaten (gehoorverslag CGVS, pp. 2 en 6 en 7). Het feit dat u in februari 2011 nog eens ter ondervraging zou zijn meegenomen met betrekking tot uw oom is weinig geloofwaardig aangezien u dit recente gegeven niet in uw eigen verklaring hebt neergeschreven, dit terwijl u beweert dit wel te hebben genoteerd (gehoorverslag CGVS, p. 11). Geconfronteerd met deze lacune in uw eigen schriftelijke verklaring geeft u geen duidelijk antwoord. U stelt dat u tijdens het gehoor door het CGVS niet alles hebt verteld omdat u dacht dat uw schriftelijke verklaring was doorgenomen en het daarin stond te lezen, wat geen verschoning biedt voor de vastgestelde discrepantie (gehoorverslag CGVS, p. 11). Het niet noteren van een recente aanhouding anno 2011 in uw eigen schriftelijke verklaring (zie vertaling document nummer 5 in groene mapje) onderstreept andermaal het ongeloofwaardige karakter van het feit dat u door de autoriteiten recent hieromtrent zou zijn geïnterpelleerd. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een aantal documenten neer. De door u neergelegde werkbadge toont enkel aan dat u werkzaam was als grafisch medewerker bij de krant "Cagdas Gazetisi" in Pazarcik, niets meer niets minder. Uw paspoort en uw rijbewijs hebben enkel betrekking op uw identiteit en reisweg, gegevens die hier niet ter discussie staan. De artikels geschreven door "G. A. wijzen op het feit dat mensen van de overheid bekritiseerd worden omwille van hun rijkdom in het buitenland en het omkopen van armen. Uit niets blijkt echter dat u de schrijver bent van deze artikels. Tot slot legt u een artikel neer over de algemene situatie in Turkije, wat echter geen betrekking heeft op uw persoonlijke motieven. Gezien bovenstaande observaties hebt u de door u aangehaalde asielmotieven niet aannemelijk gemaakt en wordt u bijgevolg de vluchtelingenstatus geweigerd. Merk verder op dat uit een grondig onderzoek van de huidige veiligheidssituatie in Turkije (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat, hoewel in het zuidoosten van het land wel degelijk conflicten tussen de Turkse strijdkrachten en de PKK-milities worden vastgesteld, die conflicten hoofdzakelijk plaatsvinden in de zones in de buurt van het bergachtige grensgebied tussen Turkije en Irak. De Turkse legerbataljons staan hoofdzakelijk opgesteld in de provincies Hakkari, Siirt, Sirnak en Tunceli, waar zo een verhoogd risico op gewapende conflicten bestaat. De PKK-milities op hun beurt zijn eveneens actief in de provincies Van, Bitlis, Bingol, Elazig, Mus, Batman, Erzincan, Mardin, Diyarbakir en Agri. Op 1 juni 2010 beëindigde de PKK het unilaterale staakt-het-vuren, waaraan ze zich sinds 8 december had gehouden. Sinds het einde van het staakt-het-vuren besliste de PKK haar terreuracties in het westen van Turkije te hervatten door aanslagen te plegen op doelwitten die de organisatie zelf «militair en economisch» noemt. Het antwoord van de Turkse overheid op die golf van aanslagen beperkte zich tot nu toe tot de traditionele conflictzones in het zuidoosten van het land en korte militaire acties op het Iraakse grondgebied. Op 13 augustus 2010 kondigde de PKK een nieuw staakt-het vuren af, waaraan ze eind februari 2011 een einde maakte. Ondanks een tactische bocht van de PKK vinden in de stedelijke gebieden van het land, inclusief de gebieden in de provincies van het zuidoosten, nog steeds geen gewapende conflicten tussen de PKK en de Turkse veiligheidstroepen plaats. Bovendien toont het voormelde onderzoek aan dat de twee partijen (de PKK en de Turkse veiligheidstroepen) die actief zijn betrokken bij gevechten die in de bovengenoemde risicozones blijven woeden, elkaar als doelwit nemen en burgers niet specifiek geviseerd worden. Bijgevolg kan op basis van dit onderzoek worden besloten dat er op dit ogenblik in het zuidoosten van Turkije geen reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Wet van 15 december 1980 betreffende de vreemdelingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker werpt een schending van artikel 3 EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel op. Hij stelt dat hij terecht vreest voor zijn veiligheid. Hij verwijst ter zake naar de door hem aangehaalde problemen, namelijk zijn problemen met de echtgenoot van zijn nicht en zijn problemen omwille van de artikels die hij zou hebben geschreven. Verzoeker vreest ook nog te worden opgesloten omdat hij op illegale wijze Turkije heeft verlaten. Verzoeker stelt ten slotte dat de bestreden beslissing in strijd is met artikel 8 EVRM, vermits hij het voornemen heeft om met zijn vriendin in België te trouwen.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat verzoeker bij het indienen van zijn asielaanvraag op 13 december 2011 in de luchthaven van Zaventem enkel melding gemaakt heeft van het feit dat hij asiel aanvraagt omdat hij als Koerd in Turkije gediscrimineerd wordt, verzoeker maakte op geen enkel ogenblik allusie op zijn vrees voor vervolging in het kader van eremoord (werkfiche kandidaat politiek vluchteling PA/682/VVR van 13 december 2011). De ongeloofwaardigheid van verzoekers problemen omwille van de erewraak wordt nog versterkt door de vaststelling dat verzoeker niettegenstaande hij nog regelmatig contact heeft met zijn familie in Turkije niet op de hoogte is van de verdere evolutie in deze zaak. Het gebrek aan interesse voor het verder verloop van zijn problemen relativeert dan ook de ernst en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op dit punt.

Voorts verklaarde verzoeker tijdens zijn verblijf in het transitcentrum 127 dat hij via zijn zus vernomen had dat er een aanhoudingsbevel tegen hem was uitgevaardigd omwille van het schrijven van krantenartikels. Niet enkel kan verzoeker niet aantonen dat de artikels gepubliceerd onder de naam G. A. van zijn hand zijn, bovendien kan hij geen begin van bewijs neerleggen van het feit dat er effectief een onderzoek tegen hem loopt omwille van het schrijven van deze krantenartikels, noch heeft hij een aannemelijke verklaring voor de vaststelling dat hij blijkbaar geen advocaat heeft ingeschakeld. Deze vaststellingen in samenhang met het gegeven dat verzoeker slechts asiel heeft aangevraagd nadat hem bij de grenscontrole in Zaventem werd meegedeeld dat zijn "special pasport" totaal vals is, zijn eigen paspoort in een vuilnisbak van de toiletten in de luchthaven werd gevonden en hij geconfronteerd werd met een repatriëring naar Turkije of Marokko verhinderen nog enig geloof te hechten aan verzoekers bewering zijn land te hebben verlaten uit vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of uit vrees voor een reëel risico op ernstige schade overeenkomstig de definitie van subsidiaire bescherming. Ten overvloede kan nog worden opgemerkt dat verzoeker in weerwil van zijn beweringen in het verzoekschrift ter terechtzitting bevestigt dat hij Turkije op volkomen legale wijze heeft verlaten.

Verzoekers verweer beperkt zich tot het herhalen van zijn asielmotieven. Dit is niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten die derhalve onverminderd gehandhaafd blijven.

Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 3 EVRM dient te worden opgemerkt dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De Raad stelt vast dat verzoeker zich beroept op dezelfde feiten als deze van zijn asielaanvraag en dat hij verwijst naar de algemene voorwaarden voor het in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus, is het duidelijk dat zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, de geloofwaardigheid van het relaas wordt vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Aan verzoeker kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a en b, van de voormelde wet van 15 december 1980 niet worden toegekend. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit zou blijken dat de situatie in Turkije in de streek waarvan hij afkomstig is van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 8 van het EVRM, dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing een asielaanvraag betreft en geen verwijderingsmaatregel bevat, zodat de inbreuk op het gezinsleven niet dienstig wordt aangevoerd (beschikking RvS 3 juli 2009).

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER